Dosar nr. 4-2259/2025
4-25130364-12-4-11092025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

11 noiembrie 2025 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani),
Instanța de judecată în componență:
Președintele ședinței, judecătorul: Silvia Slobodzean
Grefier: Ana-Maria Muntean, Mariana Mihailov
Cu participarea:
Apărătorului făptuitoarei, avocat Iurii Mihov
În lipsa:
Făptuitoarei Reveca Sadovnicova
Victimei Filip Pogorelov
Agentului constatator Valentina Batog

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, cauza contravențională inițiată de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Botanica al DP *****, Batog Valentina, în privința cet. **Reveca Sadovnicova**, născută la *****, IDNP *****, domiciliată în *****, ***** *****, pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 64 alin. (2) din Codul contravențional, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

La data 03.09.2025, la ora 11:46, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Botanica al DP mun. Chişinău, Batog Valentina, a încheiat procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI07 180583, în privința cet. **Reveca Sadovnicova** în baza art. 64 alin. (2) din Codul contravențional, fiind reținut în acțiunile acesteia că, la data de 02.09.2025, ora 15:20, aflându-se în *****, ***** *****, a împiedicat tatălui să participe la educarea copilului minor și anume nu-i permitea să-l vadă.

Acțiunile făptuitoarei, de către agentul constatator au fost încadrate în baza art. 64 alin. (2) din Codul contravențional, potrivit căruia constituie contravenție – *încălcarea de către părinţi/reprezentanţi legali, bunici, fraţi sau surori ale copilului a deciziei autorităţii tutelare privind stabilirea modului de realizare a dreptului de comunicare cu copilul.*

Totodată, cauza contravențională și materialele anexate, împreună cu procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI07 180583 din 03.09.2025, au fost expediate în instanţa de judecată, conform competenței spre examinare în fond la Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani).

În ședința de judecată, *apărătorul făptuitoarei, avocatul Iurii Mihov,* a înaintat o referință prin care a comunicat instanței că, cataloghează procesul-verbal cu privire la contravenție ca fiind expresia unei examinări superficiale a cauzei, ori agentul constatator, în calitate de faptă contravențională a reținut expres că: „cet. Sadovnicova Reveca nu a respectat graficul de întrevedere Decizia nr. 01/14 din 30.03.2023 și anume nu a transmis copilul minor *****, d.n. ***** pentru participarea în educarea tatălui său cet. Filip Pogorelov cauzând paguba comisă cu mijlocul de transport de tip marca/model n.î. ignorând prevederile CODUL CONTRAVENȚIONAL - — prin ce a comis contravenție, prevăzută de art. 64(2) Cod contravențional al Republicii Moldova".

Susține apărarea că, agentul constatator nu a acumulat suficiente probe care să demonstreze cele expuse în conținutul procesului-verbal (în special în ceea ce țin de „transmiterea copilului minor către tată").

De asemenea, susține că norma conținută în art. 64 alin. (2) din Codul contravențional sancționează expres încălcarea deciziei autorității tutelare privind stabilirea modului de realizare a dreptului de comunicare cu copilul și nicidecum așa numita „netrasmitere" a copilului în educare tatălui.

Totodată, din conținutul materialelor cauzei, agentul constatator a reținut că, presupusa contravenție a fost comisă în *****, str.*****, deși această adresă nu este adresa de domiciliu a dnei Reveca Sadovnicova.

Având în vedere că, domiciliul copilului minor Keila Sadovnicova este stabilit cu mama (în *****, *****, *****), devine absolut neclar cum încălcarea graficului de întrevederi putea avea loc în general la o altă adresă (necunoscută).

Mai invocă apărarea că, din conținutul art. 64 alin. (2) din Codul contravențional, nicidecum nu rezultă că, contravenția imputată poate fi comisă cu ajutorul mijlocului de transport. Deși agentul constatator a reținut în descrierea laturii obiective comiterea „pagubei cu mijlocul de transport", acesta a omis să indice nr. de înmatriculare și marca/modelul acestuia. În acest sens, cataloghează examinarea desfășurată de către agentul constatator ca fiind incompletă.

În aceiași ordine de idei, comunică apărarea că, la 02.07.2025 de către același agent constatator au fost emise 2 procese-verbale cu privire la contravenție: seria MAI07, nr. 108906 (emis pe faptul „nepredării" copilului minor către Pogorelov Filip, în prezent examinat de dna Judecătoare - Elena Ungureanu); seria MAI07, nr. 108919 (examinat de către Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, dosarul nr. 4-25096357-12-4-07072025, judecător Vitalie Moroșanu) (emis pe aceeași faptă).

Deși în calitate de apărare a fost invocat faptul că, contravenția conținută în art. 64 alin. (2) din Codul contravențional are caracter continuu, agentul constatator nu a pus la baza examinării cauzei aceste argumente.

Însăși esența acuzației aduse către dna Reveca Sadovnicova constă în faptul că, aceasta de principiu nu predă copilul minor către Pogorelov Filip. Totodată, nu a fost invocat faptul că, aceasta ocazional refuză să execute graficul ori a executat acest grafic în trecut.

Prin urmare, acuzația adusă dnei Reveca Sadovnicova se referă la o contravenție continuă (adică nepredarea copilului minor către tatăl), iar această contravenție continuă nu a fost consumată niciodată.

Ca urmare, din analiza acuzației înaintate rezultă că, pe de o parte agentul constatator consideră că, Reveca Sadovnicova în mod continuu nu execută programul de întrevederi, iar pe de altă parte, agentul constatator emite procese-verbale la fiecare sesizare înaintată de către presupusa victimă - Pogorelov Filip.

În circumstanțele speței devine un absurd logico-juridic de a emite multiple procese-verbale în privința la același subiect, pe aceeași faptă (deși contravenția nici nu este consumată).

În aceeași ordine de idei, dacă s-ar admite logica reținută de agentul constatator rezultă că, potrivit programului de întrevederi (16:30 - 19:00), Pogorelov Filip poate înainta 100 (sau mai multe) sesizări contravenționale, iar agentul constatator va emite procese- verbale separate pentru fiecare minut de așa numita nepredare a copilului minor (16:31; 16:32; 16:33 etc.).

În acest sens, pertinentă speței este și Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Prigală c. Moldovei, cererea nr. 14/126/12 din 13.12.2022.

De asemenea, pe parcursul examinării cauzei contravenționale, agentul constatator nu a acumulat suficiente probe care să demonstreze dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția dnei Reveca Sadovnicova.

Cu referire la condamnarea în afara oricărui dubiu rezonabil, Curtea Constituțională, a statuat în Hotărârea nr. 12 din 28.03.2017 că:

[...] 93. Referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă" („beyond reasonable doubt"), care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă (a se vedea cauza Bragadireanu v. România, hotărârea din 6 decembrie 2006; Orhan v. Turcia, hotărârea din 18 iunie 2002; Irlanda V. Regatul Unit, hotărârea din 18 ianuarie 1978)

94. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției de o manieră aptă să înlăture dubiul.

Cu atât mai mult, din analiza materialelor cauzei, rezultă ferm că, la originea acuzației stă o plângere/sesizare înaintată de către dl. Pogorelov Filip, totodată probe obiective (imagini video, foto, înregistrări audio etc.) nu există.

În acest sens, consideră că, acuzația înaintată este cel puțin neclară și lipsită de substrat factologic necesar, iar agentul constatator a eșuat în probarea încălcării de către dna Reveca Sadovnicova a programului stabilit de autoritatea tutelară.

Într-o altă ordine de idei, în vederea întrunirii elementelor obligatorii a contravenției prevăzute la art. 64 alin. (2) din Codul contravențional, agentul constatator urma să probeze și să elucideze următoarele circumstanțe: dacă există „în natură" încălcarea programului stabilit de autoritatea tutelară; dacă există motive obiective și justificate de împiedicare a contactului du dl Pogorelov Filip; locul și perioada comiterii faptei.

Agentul constatator prin intermediul acuzației înaintate nu a oferit un răspuns specific la aspectele cheie supuse dezbaterii, ori acesta nu a elucidat care este perioada în care programul de întrevederi nu a fost respectat, care anume punct din decizia autorității tutelare a fost încălcat, când dl Pogorelov Filip s-a prezentat la domiciliul copilului minor în vederea participării la educarea acestuia (în ipoteza în care acesta în general s-a prezentat).

Într-o altă ordine de idei, agentul constatator nu a ținut cont nici de prevederile art. 64 alin. (1) din Codul familiei, care stipulează că, părintele care locuiește împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil și celălalt părinte care locuiește separat, cu excepția cazurilor când comportamentul acestuia din urmă este în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică și psihică.

Menționează că, agentului constatator i-a fost adus la cunoștință faptul că, Pogorelov Filip duce un mod de viață inadecvat, în permanență consumând substanțe psihotrope necunoscute,

fiind prezent riscul permanent de manifestare a violenței fizice și psihice împotriva copilului minor.

Totodată, agentul constatator nu a analizat comportamentul anterior violent și periculos a lui Pogorelov Filip (iar ca urmare nu a fost analizate circumstanțele emiterii unui Ordin de restricție de urgență, a 2 Ordonanțe de protecție cu ulterioara încălcare a acestora și intentarea unui dosar penal pentru încălcarea ordonanței de protecție);

Nu a fost analizat dacă Pogorelov Filip deține o locuință și dacă acea locuință corespunde normelor în vederea educării copilului (ori autoritatea tutelară, într-un alt proces, la etapa emiterii avizului în vederea decăderii din drepturi părintești a lui Pogorelov Filip nu a putut stabili locul de trai și condițiile de trai al acestuia);

Suplimentar, nu a fost analizat că, Pogorelov Filip deține statut de „agresor", iar comportamentul social periculos al acestuia nu încetează nici după absolvirea cursului educativ pentru agresori.

Totodată, Pogorelov Filip manifestă o neglijență totală față de exercitarea corespunzătoare a obligațiilor părintești, nu achită corespunzător pensia de întreținere și se eschivează de la obligațiile morale deținute (inclusiv o perioade de 2 ani nu vizitat nici-o dată copilul).

În calitate de concluzie, susține apărarea că, Pogorelov Filip: se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere; deține o comportare amorală, care ar putea influenta negativ asupra copilului; suferă de narcomanie; a comis multiple acte de agresiune în familie și persecutare (fapt confirmat prin hotărâri irevocabile), iar la moment în privința acestuia este emisă o Ordonanță de protecție.

În această ordine de idei, însăși așa numita „predare a copilului" către agresor devine o faptă socialmente periculoasă, care inversează scopul protecției copilului și nu-i oferă o garanție reală de a fi educat în condiții decente.

Prin urmare, consideră că, și în ipoteza în care agentul constatator ar fi adus probe prin care ar fi fost demonstrată privarea de comunicare a copilului cu agresorul, această faptă este una legală (prevăzută expres de către Codul familiei) și deși formal întrunește unele semne ale art. 64 alin. (2), are ca scop protecția copilului minor și apărarea intereselor fundamentale a acestuia.

În aceste circumstanțe solicită apărarea încetarea procesul contravențional intentat în privința dnei Reveca Sadovnicova în baza semnelor contravenției prevăzute de art. 64 alin. (2) din Codul contravențional.

Agentul constatator, victima cît și *făptuitoarea* fiind citați legal despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, nu s-au prezentat în instanţa de judecată. Totodată nu au comunicat motivele neprezentării şi nu au solicitat examinarea cauzei în lipsa acestora, iar în acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală, întrucât careva erori tehnice în procesul expedierii citaţiei nu au fost semnalizate, această modalitate fiind acceptată de toate părțile în proces, iar mai mult, agenda şedinţelor de judecată a putut fi accesată inclusiv pe portalul oficial al instanţei de judecată.

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar aceștia nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înștiințării despre modalitatea, locul și timpul examinării cauzei, iar instanţa a dispus examinarea cauzei în absenţa acestor participanți, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

În continuare, verificând materialele cauzei contravenţionale şi procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru

valabilitatea sa în coroborare cu expunerile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În fapt, conform procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI07 180583 din 03.09.2025, agentul constatator a descris fapta contravenţiei incriminate, precizând că la 02.09.2025, ora 15:20, aflându-se în *****, ***** *****, a împiedicat tatălui să participe la educarea copilului minor și anume nu-i permitea să-l vadă.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Totodată, conform art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. b) din Codul contravenţional, instanţa judecă cauzele contravenţionale prevăzute la art. 61, 63–66, 316–318[1], 320, 336 din acelaşi cod.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 400 alin. (4) şi (5) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la articolele 63–65 se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar procesele verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la articolele 63–65 se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitoarea urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, în vederea respectării garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI07 180583 din 03.09.2025.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Aşadar, instanța de judecată reține că, procesul verbal a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitoarei, fiindu-i aduse la cunoștință prevederile art. 34, 378, 383, 384, 387 și 448 Cod contravențional.

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei, dar în privinţa temeiniciei acesteia se va expune *infra*.

În acelaşi context, instanța reiterează că procesul verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a *probelor acumulate*, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Respectiv, instanţa consideră că a fost respectat integral art. 443 din Codul contravențional la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Botanica al DP mun. Chişinău, Batog Valentina, neexistând cazuri de nulitate absolută care ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecință, instanța constată

că forța probantă a actului prezentat în instanţă nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenție, instanţa concretizează că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Totodată, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitoarea **Reveca Sadovnicova** este învinuită de comiterea contravenției prevăzute de art. 64 alin. (2) din Codul contravențional, încălcarea de către părinţi/reprezentanţi legali, bunici, fraţi sau surori ale copilului a deciziei autorităţii tutelare privind stabilirea modului de realizare a dreptului de comunicare cu copilul, se sancţionează cu amendă de la 6 la 12 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 12 la 24 de ore.

Potrivit art. 425 alin. (1), (2) şi (5) din Codul contravenţional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că acuzarea şi-a susţinut poziţia prin următoarele probe: cererea din 01.09.2025 a cet. Pogorelov Filip cu privire la atragerea la răspundere pe cet. Sadovnicova Reveca; procesul verbal privind actele de constatare din 01.09.2025; Decizia nr. 01/14 din 30.03.2023 a Comisiei pentru protecția drepturilor copilului din cadrul DPPDC sect. Buiucani; extras din telefon a listei de apeluri afectuate; raportul emis de S.S. al SP-3 al IP Buiucani din 03.09.2025;

Astfel, cercetând materialele cauzei contravenționale, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Buiucani al DP mun. Chişinău, Batog Valentina a prezentat cu referire exclusivă la demonstrarea faptei comise şi a vinovăţiei persoanei procesul verbal cu privire la contravenție și actele indicate supra, constatând *„ex propriis sensibus”* fapta contravențională, adică *„după propriile sale simțuri”*, fiind obligat să acumuleze/administreze şi alte probe în susţinerea sa.

Astfel, în argumentarea substanţială a comiterii faptei, cât şi vinovăţiei persoanei, în pofida prezentării unor informaţii drept probe în susţinerea celor constatate de agentul constatator, s-a eşuat în demonstrarea prin probe certe privind faptul comiterii contravenţiei cu vinovăţie sub forma intenţiei de către **Reveca Sadovnicova**.

Or, în aspect material, în susținerea procesului verbal cu privire la contravenție s-au invocat drept probe plângerea presupusei victime, din care denotă doar poziția acesteia, iar argumentele reţinute nu relevă în care mod acţiunile Revecăi Sadovnicova ar fi putut fi încadrate în prevederile art. 64 alin. (2) Cod contravențional, iar din alte probe enunţate *supra*, dintre care rapoartele anexate se referă exclusiv la aspecte procedurale sau de asigurare a desfăşurării diligente a examinării cauzei, care nu furnizează informaţii în substanţa cazului pendinte sau repetă poziţia agentului constatator şi a victimei.

Subsecvent, deși, în măsură în care procesul verbal cu privire la contravenție examinat nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuși pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) al Codului contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională, iar instanţa se va expune inclusiv prin prisma probelor acumulate.

În contextul celor enunțate, instanța a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul făptuitoarei, întrucât agentul constatator avea obligația de a prezenta probe în susținerea certă a acuzării pe care o aduce făptuitoarei, inclusiv sub aspectul vinovăţiei acesteia.

Astfel, instanța de judecată precizează că din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și a subiectului ce a comis-o, agentul constatator a argumentat doar relevând plângerea victimei, iar inadvertențele între acestea şi poziţia apărării nu au fost înlăturate prin alte probe necesar a fi acumulate, astfel fără a se demonstra comiterea cu vinovăţie a contravenţiei incriminate.

În aceiaşi accepţiune, instanţa conchide că făptuitoarei i s-a incriminat, deşi descrisă clar, o faptă totuşi abstractă, reieşind din substanţa acţiunilor făptuitoarei, care nu a întreprins şi nu a fost predispusă să întrerpindă acţiuni ce ar echivala cu încălcarea de către părinţi/reprezentanţi legali, bunici, fraţi sau surori ale copilului a deciziei autorităţii tutelare privind stabilirea modului de realizare a dreptului de comunicare cu copilul, or instanţa consacră că principiul *preeminenței dreptului* impune ca orice imixtiune a autorităților în dreptul individului, pe care Convenția le protejează, să fie supusă unui control riguros, iar o normă este clară, accesibilă şi previzibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în aşa fel încât să permită oricărei persoane să îşi corecteze conduita şi să fie capabilă, cu consiliere adecvată, să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecinţele care pot apărea dintr-o normă, or odată ce statul adoptă o soluţie, aceasta trebuie să fie pusă în aplicare cu claritate şi coerenţă pentru a evita pe cât este posibil insecuritatea juridică şi incertitudinea pentru subiectele de drept vizate de către măsurile de aplicare a acestei soluţii.

De altfel, cu referire la caz, preeminența dreptului mai generează, în materie penală, alte principii, cum sunt principiul legalității delictelor și pedepselor şi principiul inadmisibilității aplicării extensive a legii penale, în detrimentul persoanei, în special prin analogie, ce impun că în orice situație, o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege, iar persoana are dreptul să cunoască în termeni foarte clari, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Prin urmare, în absenţa altor probe acumulate de agentul constatator, care ar demonstra reaua-credinţă sau posibilitatea reală a făptuitoarei de a *încălca decizia autorităţii tutelare privind stabilirea modului de realizare a dreptului de comunicare cu copilul*, instanţa nu poate stabili că **Reveca Sadovnicova** ar fi acţionat cu intenţie de a comite fapta contravenţională prevăzută la art. 64 alin. (2) din Codul contravenţional, în forma descrisă la caz, or chiar din plângerea depusă de către tatăl copilului, rezultă că Filip Pogorelov a venit la întrevedere cu

copilul minor la data de 01.09.2025, fiind zi de luni, cu toate că potrivit Deciziei cu privire la stabilirea unui program de întrevedere cu copilul *****, născută la *****.***** cu tatăl Pogorelov Filip, și anume pct. 2.1. întrevederile între copilul minor și tată vor avea loc săptămânal în fiecare zi de marți de la orele 16:30-19:30.

Aşadar, în lipsă de probe *(elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod)* și în mod voalat cu referire la existenţa vinovăţiei, instanța reține că agentul constataor a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție invocând totuşi concluzii pripite, lipsite de suport juridic pe acest capăt de acuzare, fără să acumuleze probe ce ar confirma vinovăția **Revecăi Sadovnicova**, pe când demonstrarea vinovăției unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul verbal întocmit.

În acest context, în acțiunile **Revecăi Sadovnicova** lipsește inclusiv intenția de comitere a contravenţiei, reieşind din circumstanţele obiective apreciate de instanţă, or conținutul intenției trebuie examinat, determinat şi stabilit din materialele faptei *(dolus ex re)*, adică prin aprecierea tuturor semnelor laturii obiective, iar concluzia privind conţinutul intenţiei rezultă inclusiv din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate, care la caz nu au convins instanţa, în calitate de observator obiectiv, despre prezenţa anume a unei intenţii la săvârşirea contravenţiei incriminate făptuitoarei, precum şi reaua sa credinţă în momentul comiterii faptei prejudiciabile imputate.

Prin urmare, instanţa reiterează că unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparține agentului constatator și de orice dubiu profită făptuitoarea **Reveca Sadovnicova**.

Din aceste considerente, la pornirea procesului contravențional și la încheierea procesului verbal cu privire la contravenție, în corespundere cu art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, agentul constatator urma să identifice fapta, atât *pe baza constatărilor personale*, cât și în baza *probelor acumulate*, or demonstrarea vinovăției a unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente și concludente în raport cu procesul verbal cu privire la contravenție, deoarece în virtutea aceluiași principiu al prezumției nevinovăției, făptuitoarea nu este obligată să prezinte instanței probe care să demonstreze nevinovăția sa.

Or, contravenția prevăzută de art. 64 alin. (2) din Codul contravențional, face parte din categoria celor în domeniul relaţiilor de familie, care urmau a fi constatate cu ajutorul probelor ce ar fi putut demonstra totuşi (in)existenţa unei atitudini neconştiincioase din partea părintelui faţă de copilul său, iar respectiv, în acest caz, cu reţinerea prezenţei unor serioase îndoieli asupra veridicităţii celor constatate în procesul verbal al contravenției, instanţa nu poate statua arbitrar în sensul acuzării persoanei.

În circumstanțele date, potrivit principiului *„actori incumbit probation”*, cel ce face o afirmaţie în faţa judecăţii trebuie să o și dovedească, astfel, instanța de judecată reiterează că, de către agentul constatator nu a fost acumulate careva probe care ar fi demonstrat comiterea de către **Reveca Sadovnicova** a contravenției imputate.

Prin urmare, din cuprinsul art.462 din Codul contravențional rezultă că, atunci când examinează cauza contravențională, instanța de judecată trebuie să pronunțe soluția de încetare a procesului contravențional sau de declarare a vinovăției persoanei care a comis contravenția imputată și, după caz, stabilirea sancțiunii contravenționale, aplicarea măsurii de siguranță sau înlăturarea executării sancțiunii.

Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă nu există faptul contravenției, iar în conformitate cu art. 461 din acelaşi cod, în

cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 și 445 din Codul contravențional, instanța încetează procesul contravențional.

Aşadar, în circumstanțele de fapt și de drept enunțate, procesul contravențional intentat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani al DP mun. Chișinău, Batog Valentina în privința **Revecăi Sadovnicova**, pe semnele contravenției prevăzute de art. 64 alin. (2) din Codul contravențional, urmează a fi încetat, din motivul inexistenței faptului contravenției.

În temeiul prevederilor articolelor 395 alin. (1) pct. 1) lit. b), 441 alin. (1) lit. a), 460, 461 alin. (1), 462 şi 465 alin. (1) din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se încetează procesul contravențional pornit în privința **Revecăi Sadovnicova**, pe semnele contravenției prevăzute de art. 64 alin. (2) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Silvia Slobodzean**